

Higher Education: Some policy aspects of financial Provisions

ઉચ્ચશિક્ષણ : નાણાની જોગવાઈ અંગેના કેટલાક નીતી વિષયક પાસાઓ

Dr. K. B.Kankani

Associate Professor, Maharajkrunkumarsinhji Bhavnagar University, Bhavnagar

શિક્ષણ એ આર્થિક અને સામાજિક ઉત્પાદકિય મુડીરોકાણ છે. પૂર્વીય અને પાશ્ચાત્ય જગતના દેશોમાં એ બાબત ચર્ચિત છે કે શિક્ષણ એ રાજ્ય (સરકાર) નું કાર્ય છે. ઘણાં વિકસતા દેશોમાં શિક્ષણનો પ્રસાર અને નાણાની જોગવાઈ માટે રાજ્ય મુખ્ય ભાગ ભજવે છે. તેથી જ શિક્ષણનો વ્યાપ રાજકોષિય સાધનો પર આધાર રાખે છે. '૮૦ થી ૮૦ નાં' દાયકાઓની શરૂઆતમાં ઘણાં વિકસતા દેશોમાં મોટી આર્થિક કટોકટી અપનાવી તેમજ ઘણાં માળખાગત સુધારા અમલમાં મૂક્યા. સશક્ત રાજકોષિય પરિસ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાની નીતિને લીધે અને તે માટે જાહેર ખર્ચના રફાર દ્વારા (ઘટાડા) રાજકોષિય ખાધ-આંતરિક ઉત્પાદન (જીડીપી) નો ગુણોત્તર પ્રાપ્ત કરવાનો એક માત્ર શક્ય ઉકેલ હતો.

ઘણાં કિસ્સાઓમાં નાણાકિય વ્યવસ્થાઓ, શિક્ષણ પર જાહેર ખર્ચના દૂર્યમાં પરિણમતી પણ જોવા મળે છે. પ્રાથમિક શિક્ષણ પર નુસામાજીક વળતર, માધ્યમિક શિક્ષકનાં સામાજિક વળતર તર કરતા અને માધ્યમિક શિક્ષણ પર નુસામાજીક વળતર ઉચ્ચ શિક્ષણના સામાજીક વળતર કરતા ઉચોદર ધરાવતાં હોવાનો પુરાવા સાંપડ્યા છે. તેમ છતાં ઘણાં વિકસતા દેશોમાં સરકારો પ્રાથમિક શિક્ષણના ભોગે ઉચ્ચ શિક્ષણમાં ઉચી સહાયો પૂરી પાડે છે. પણ ભારત અને તેના રાજ્ય ગુજરાતની બાબતમાં નાણાની જોગવાઈ સામાજીક વળતરના સિધ્ધાંતને અનુસરતું જણાય છે. ઉચ્ચ શિક્ષણના ઘણા વિશિષ્ટ ક્ષેત્રોમાં રોકાણ અન્ય કરતા વધારે ખાનગી અને સામાજીક વળતર આપે છે. પરંતુ જાહેર ખર્ચની વહેંચણીમાં સંપૂર્ણપણે અને ધ્યાનમાં લેવામાં આવતું નથી. પરિણામે વિનિયમ અને વાણિજ્યના વિષયમાં સ્નાતકોની ભરમાર અને અન્ય ક્ષેત્રોમાં અછત જોવા મળે છે. અનેક શિક્ષણવિદોએ શિક્ષણમાં રાજ્યનો હસ્તક્ષેપ આવકાર્યો છે. કારણ કે શિક્ષણ પરની બાહ્ય અસરો ઘણી છે. અહિં સામાજીક લાભો, વ્યક્તિગત લાભોની તુલનામાં ઘણાં ઉચા છે. તેમજ સામાજીક ગુણોનાં સંદર્ભે ઈષ્ટમ શિક્ષણ અંગે બજાર નિષ્ફળ રહ્યું છે. ઉપરાંત શિક્ષણમાં તકની સમાનતા અંગે ખાતરી મેળવવા સરકાર દ્વારા શિક્ષણ માટે નાણાની જોગવાઈ આવશ્યક બને છે. ઉપરાંત શિક્ષણનો સંબંધ ટેકનીકલ કદ વિસ્તારના લાભ સાથે જોડાયેલ છે. એટલે ખાનગી સંસ્થા કે વ્યક્તિઓ કરતા સરકાર દ્વારા તેનો પ્રસાર વધુ અસરકારક બને પણ તેનો અર્થ ચોકકસ રીતે એ તો નથી જ કે જો ખાનગી ક્ષેત્રને તક આપવામાં આવે તો તે વ્યવસ્થિત કાર્ય ન કરી શકે. અલબત્ત નફોખોરીની બાબત વિચારવી પડે, પરંતુ જો શિક્ષણને ઉત્પાદકિય કે (કાર્યક્ષમ) મુડી રોકાણ ગણવામાં આવતું હોય તો નફાનો હેતુ પણ સિધ્ધ થવો જ જોઈએ, સાથોસાથ પ્રતિકુળ આર્થિક પરિસ્થિતિઓ અને નવી આર્થિકનીતી જાહેર ખર્ચના ઘટાડા (મોટા ભાગના વિકસતા દેશો) તરફ સંકેત કરે છે. આ સમગ્ર સ્તરની નીતિઓની ચોકકસપણે પ્રાદેશિક ક્ષેત્રે પણ અસર જોવા મળશે.

પરિણામે કેટલાક અર્થશાસ્ત્રીઓએ ઉપરોક્ત પ્રશ્નો સંદર્ભે ખાનગી કરણનું સુચન કરે છે. પરંતુ તેનું અમલીકરણ વિકાસના દરેક સ્તરે થવું જરૂરી છે. ઉપરોક્ત ખાનગીકરણ એટલે સરકારના કાર્યમાં કાપમુકી ખાનગી ક્ષેત્રનાં કાર્યમાં વધી કરવી. આ સિધ્ધાંતનો અમલ સરકાર દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવતી સેવામાં પણ તેનાં લક્ષણોની તીવ્રતા ઓછી કરી (જાહેર વસ્તુના સંદર્ભે) કરી શકાય.

ખાનગી કરણનું દબાણ :

શિક્ષણનાં ખાનગીકરણ માટેનાં કેટલાક જવાબદાર દબાણો છે. મહત્વના દબાણોમાં, સૌથી પ્રથમ દબાણ અસરકારકતા (કાર્યદક્ષતા) કે વ્યવહારુતા છે. આ પ્રકારના હેતુ એવું તંત્ર (સરકાર) ઉભુ કરવાનું છે કે જે ખર્ચની દ્રષ્ટિએ અસરકારક હોય. જ્યારે રાજકોષિય ભોજમાં સરકારી પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા વધારો થતો હોય તથા કરવેરા પ્રત્યેની લોકોની અણગમાની વૃત્તિમાં વધારો થતો હોય ત્યારે વૈકલ્પિક અને કાર્યક્ષમ કેલની જરૂરીયાત તીવ્ર બને છે. આવી ઉકેલ બે સ્વરૂપમાં હોઈ શકે, પ્રથમ એ કે સરકારી પ્રવૃત્તિઓ પર ભાર મુકવો, જે જાહેર હિત કે રાજકીય દ્રષ્ટિએ વ્યવહારુ નથી. તેથી જ વિશાળ દ્રષ્ટિવાળો અને વ્યુહાત્મક ઉકેલ જરૂરી બને અને તેવો વ્યુહાત્મક વૈકલ્પિક અભિગમ જેના માધ્યમથી શિક્ષણની ગુણવત્તામાં વધારો થાય એટલે ખાનગીકરણ જેના દ્વારા લોકોને તેમના ખર્ચનું વધુ વળતર મળે. ખાનગીકરણ દ્વારા એક તરફ કાર્યદક્ષતામાં વધારો કરવાનું વલણ હોય અને બીજી તરફ તેમાં જે સેવાની ગુણવત્તામાં સુધારો થતો હોય તે અંગેના ઘણા પુરાવાઓ પ્રાપ્ત થયા છે. અને તેથી જ પ્રત્યે જાગ ત લોકો ખાનગીકરણની તરફેણ કરે છે.

નીતી વિષયક મુદ્દાઓ :

જુદી જુદી નીતીઓના મુદ્દાઓ અને વિકલ્પો જુદા જુદા શિક્ષણવિદો દ્વારા સૂચવવામાં આવે છે. જેમાંથી અહીં આપણે કેટલાક એવા વિકલ્પોની ચર્ચા કરીશું. જેની ઉપયોગીતા વિકસતા દેશો માટે વધારે છે.

(એ) ઉચ્ચશિક્ષણમાં જાહેરખર્ચની પુનઃપ્રાપ્ત કરી અને શિક્ષણ માટે વહેંચણી સામાજીક વળતરના આધારે રાખવી.

(બ) શિક્ષણ માટે ધિરાણબજાર ઉભું કરવું. (મુળભુત રીતે ઉચ્ચશિક્ષણના સંદર્ભે)

જાહેર ખર્ચની પુનઃ પ્રાપ્તિ અને વહેંચણી :

જે દેશોમાં વિદ્યાર્થીઓ ટેપશન મુક્ત ઉચ્ચ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરે છે અથવા આંશિક ટ્યુશન ફી ભરે છે (કુલ ખર્ચ ધ્યાનમાં લઈને), તેવા દેશોમાં મહત્વના પગલાવે ટ્યુશન ફી માં વધારો કરવો જેથી ઉચ્ચ શિક્ષણના કુલ ખર્ચની મોટાભાગની પુનઃ પ્રાપ્તિ થઈ શકે. ટ્યુશન મુક્ત અથવા આંશિક ટ્યુશન ફી નો ખ્યાલ નીચી આવક ધરાવતા તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓ સુધી સીમીત કરવું જોઈએ.

આના માધ્યમથી કુલ આવકમાં ઘણો વધારો થશે. આજ પ્રકારની નીતી ઓછી તીવ્રતા સાથે માધમિક સ્તરે પણ દાખલ કરી શકાય.

પરંતુ આ ખ્યાલ પ્રાથમિક સ્તરે વિસ્તરી શકાય નહિ. અહિં સરકારની ભુમિકા સંપૂર્ણપણે અગત્યની બને છે. જેના બે કારણો છે. (૧) મુડીવાદી બજારની અપુણતા, (૨) બીજી માન્યતા કે આ શિક્ષણનો સામાજીક લાભ વિદ્યાર્થી સુધી સીમીત રહેતો નથી. અહિં પ્રથમ સુચન વાલીઓને ધિરાણ આપવું એ યોગ્ય છે. પરંતુ તેમાં બે મુરઝેલી છે. (૧) પ્રાથમિક શિક્ષણ બાળક માટે લાભદાયક છે. પણ બાળક કાયદેસર રીતે કોઈપણ કરારમાં દાખલ ન થઈ શકે. (૨) વાલી દ્વારા શૈક્ષણિક પસંદગી ઉપર બાળકનો પ્રભાવ ઓછો હોય છે. જો આ પ્રશ્નો સામાજીક લાભ સાથે સંલગ્ન કરવામાં આવે તો રાજ્ય દ્વારા નાણાની જોગવાઈ અને સહાય વધારે યોગ્ય દેખાય છે.

(પ્રાથમિક શિક્ષણના સંદર્ભે)

પુનઃ પ્રાપ્તિ દ્વારા આવક અથવા રાજકોષિય સાધનોમાં આવકની વહેંચણી સામાજીક વળતરના આધારે કરવી જોઈએ. કારણ કે વધારાનું રોકાણની તુલના સામાજીક લાભની દ્રષ્ટિએ વૈકલ્પિક રોકાણ (ભૌતિક મુડી અને સામાજીક અંતઃ સ્તરીય માળખું) સાથે કરી શકાય. આ નીતીના પરિણામે વધતી જતી ખાનગી નાણાની જોગવાઈના લીધે એક બાજુ વિદ્યાર્થીઓની પસંદગી વખતે ગુણવત્તામાં વધારો થશે અને બીજી બાજુ સહાયના માધ્યમથી સમાનતાનો ખ્યાલ પણ જળવાઈ રહે છે.

શિક્ષણ ક્ષેત્રે શાખા-બજારનો વિકાસ :

રાજકોષિય ઘટાડાને ધ્યાનમાં રાખી જે મોટાપાયે ઉચ્ચશિક્ષણમાં જોવા મળે છે. તેના સંદર્ભે નાણાની જોગવાઈ માટે વધુ વ્યવહારુ ઉકેલ ખાનગીકરણ બને છે જેમાં વધુને વધાર્યાંઓને લોન આપવી અને સરકાર દ્વારા અપાતી શિષ્યવૃત્તિ મર્યાદિત બનાવવી જોઈએ. વિદ્યાર્થીના ભવિષ્યની આવક સામે ધિરાણ વિદ્યાર્થીઓને વર્તમાનમાં શિક્ષણની નાણાપુર્તિ કરી શકે. તેના વડે નીચી આવક ધરાવતા વિદ્યાર્થીઓની સમસ્યા પણ ઉકેલી શકાય અને નોંધણી ફક્ત પુરતી આવક ધરાવતા વિદ્યાર્થીઓ માટે જ સિમિત થતી અટકાવી શકાય. આ ઉપરાંત સરકાર નીચી આવક ધરાવતા વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ અને નિર્વાહ ખર્ચ માટે શિષ્યવૃત્તિ આપી શકે.

પરંતુ આ માપદંડ લાંબાગાળે તેની વ્યવહારુતા ખોઈ પ્રશ્નો ઉભા કરી શકે કારણ કે આમ થતા વધુને વધુ વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવવા આગળ આવે. તેથી જ પુનઃ પ્રાપ્તિ માટે એ જરૂરી છે કે વ્યાપક પ્રમાણમાં વિદ્યાર્થીઓને ધિરાણ અપાય અને જરૂરીયાત અને શૈક્ષણિક લાયકાત મુજબ મર્યાદિત શિષ્યવૃત્તિ અપાય. તેના પરિણામે ઉચ્ચ શિક્ષણમાં વિદ્યાર્થીઓના ઉત્ક્રાંત દેખાવ જોવા મળશે અને ગરીબ વિદ્યાર્થીઓના નાણાભોજમાં ઘટાડો થશે.

વિકસતા દેશોમાં શૈક્ષણિક લોનનો વિચાર બહુ સ્વીકૃત નથી. અલબત્ત રાજકોષિય અવરોધો સમયાંતરે તેને પ્રકાશમાં લાવશે અને આ યોજનાઓના અમલીકરણમાં નાણાં પરત મેળવવા ખર્ચ ઉચા આવી શકે અને પ્રાથમિક સ્તરે આ ચોકકસ તેમજ નાણા ભરપાઈ કરવામાં નિષ્ફળતા ઘણી હોઈ શકે. વિદ્યાર્થીઓને ધિરાણ આપવામાં જો નાણાકીય સંસ્થાઓ અયોગ્ય વ્યજના ઉચા દર ન રાખે તો ખર્ચ ઘણું જ ઉચું આવે, તેથી જ સરકારની આ લોન પરત કરવાની તરફેણ જરૂરી બને છે. માધ્યમિક સ્તરે આ યોજના જટિલ બને કારણ કે ત્યાં ખર્ચ-આપૂર્તિ વધુ મુરઝેલ બને. આ રીતે ધિરાણ દ્વારા રાજ્ય શિક્ષણમાં જરૂરી રોકાણ મેળવી શકે.

રાજ્યની ભૂમિકા :

શિક્ષણના ખાનગીકરણમાં મહત્વનો મુદ્દો એ છે કે તેમાં રાજ્ય(સરકાર) નું સ્થાન હું હશે ? એવા ઘણાં શિક્ષણવિદો છે જેઓ સરકારનાં ઉપરોક્ત નીતીમાં સ્થાનના પરિપેક્ષમાં ખાનગીકરણને આવકારે છે તો હવે પ્રશ્ન એ છે કે તે ભુમિકા કેવી હોઈ શકે. એડમ સ્મિથ જેવા પ્રશિષ્ટ અર્થશાસ્ત્રીઓ અને તેના અનુગામીઓ બજારતંત્ર દ્વારા મુક્ત સ્પર્ધાની તરફેણ કરે છે. અને તે ઘણી લાભકારક હોવાનું માને છે. આ અર્થશાસ્ત્રીઓ હંમેશા મુક્ત અર્થતંત્રને જ આવકારે છે. બીજી તરફ રોડબર્સ, કાર્લમાર્ક્સ વગેરે સમાજવાદીઓ રાજ્યના હસ્તક્ષેપ અને રાજ્યના મોટા ફાળાને મહત્વ આપે છે. તેમના મતે 'સમાનતા' અને 'ન્યાય' ના જતન માટે સરકાર હંમેશા મહત્વની કામગીરી બજાવી પડે. પરંતુ આજે જ્યારે સાધનોની અછત હોય ત્યારે દરેક વખતે સરકાર દ્વારા નાણાની જોગવાઈ મુરઝેલ બને છે. ઉપરાંત રાજકોષિય અવરોધો પણ રાજ્યના ઓછા હસ્તક્ષેપ માટે જ દબાણ કરે છે. પણ અહિં મુખ્ય વિચાર શૈક્ષણિક સેવાઓ માટે બજારની નિષ્ફળતા છે. અને તેથી જ રાજ્યનો હસ્તક્ષેપ જરૂરી અને ત્યારબાદ ઉપરોક્ત બાબતના સંદર્ભે રાજ્યની યુમિકા નીચે મુજબ થઈ શકે.

(એ) લાયકાત ધરાવતા કર્મચારીઓ જેવી પાયાની બાબતો શૈક્ષણિક સેવાઓ માટે ઉપલબ્ધ કરાય તે જોવું.

(બ) ખાનગી સંસ્થાઓને પાયાનું આંતરિક માળખું પ્રથમ બને તે જોવું.

(સી) નીચી આવક ધરાવતા સમુહોને ધ્યાનમાં રાખી 'સમાનતા' નો ખ્યાલ અમલી બને તે જોવું.

(ડી) ખાનગી સંસ્થાઓ દ્વારા ધોરણો અને કાર્યક્ષમતા જળવાઈ રહે તે જોવું.

(ઈ) શિક્ષણની પ્રાપ્તિ અંગેની વિષમતાઓ ન્યુનતમ કરવી.

શિક્ષણનાં ખાનગીકરણ તરફ ગતી કરતી વખતે આ કેટલાક મહત્વના કાર્યો છે જે સરકાર પાસે અપેક્ષિત. બધાજ નીતી સંગત વિકલ્પોને વધુ અસરકારક બનાવવા નીચેના મુદ્દાઓ

ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ.

(૧) પ્રવર્તમાન શિક્ષણ વ્યવસ્થામાં બિકાર્યક્ષમતાના સ્ત્રોતો (વ્યવસ્થા અને નાણાંની જોગવાઈના સંદર્ભે) જાણવા અને વિવિધ નીતીઓ દ્વારા તેમને દુર કરવાનાં માર્ગોનું વિશ્લેષણ કરવું.

(૨) ખર્ચની પુનઃપ્રાપ્તિની વિભિન્ન શક્યતાઓ તપાસવી. વધારાની આવકના પરિપેક્ષમાં કૌટુંબિક સ્તરે શિક્ષણ માટેના ખર્ચની તૈયારી તપાસવી.

(૩) વિવિધ નીતીઓ દ્વારા કાર્યક્ષમતા અને 'સમાનતા' માં સુધારાની કક્ષ માપવી.

ઉપરોક્ત નીતી અંગેના વિકલ્પો આર્થિક સુધારાઓ સંદર્ભે એવું સુચવતા નથી કે વિવિધ નીતીઓ એક સાથે જ અમલમાં લાવી શકાય. સુચિત સુધારાઓ વિવિધ સમયે વિવિધ પરિસ્થિતિમાં ધીરે ધીરે અમલી બનાવવા જોઈએ. દરેક દેશમાં તેના સામાજિક, આર્થિક અને રાજકીય પ્રવાહો મુજબ, તેમજ પ્રાદેશિક કક્ષાઓ મુજબ આ સમયગાળો ભિન્ન હોઈ શકે.

REFERENCES

- એરો કે. જે (૧૯૭૩) : હાયર એજ્યુકેશન એન્ડ એ ફિલ્ટર જનરલ ઓફ પબ્લીક ઈકોનોમિક્સ ૨ (૩) જુલાઈ, બેનસન સી. (૧૯૭૮) : ધ ઈકોનોમિક્સ ઓફ પબ્લીક એજ્યુકેશન, ૩, એડીશન, હાઉટન મિકલીન બોસ્ટન., બ્લોગ એમ. (૧૯૭૨) : એન ઈન્ફોર્મશન ટુ ઈકોનોમિક્સ ઓફ એજ્યુકેશન., કલામ કે એસ. (૧૯૮૦) : ફાઈનાન્સ, કોસ્ટ એન્ડ પ્રોફિટીબીલિટી ઓફ હાયર એજ્યુકેશન, ઈન્ટર ઈન્ફિયા, ન્યુ ડિલ્હી., કોહન ઈ. (૧૯૮૦) : ધ ઈકોનોમિક્સ ઓફ એજ્યુકેશન, રીવા. એડી. બાલીઝર., કુલચર એ. જે. (૧૯૮૦) : ધ પોલીટીકલ ઈકોનોમી ઓફ સાંસ્યલ પોલીસી, મેટ્રોપોલીટન, ડિલ્હી., ગર્ગ વી. પી. (૧૯૮૫) : ધ કોસ્ટ એનાલીસીસ ઈન હાયર એજ્યુકેશન, મેટ્રોપોલીટન, ડિલ્હી., જોષી કે. એમ. એન્ડ એન. બી. ઓઝા : પ્રાઈવેટાઈઝેશન ઓફ એજ્યુકેશન, ઈસ્યુ એન્ડ ઓપ્શન, મંગલદીપ પબ્લીકેશન, જયપુર., કુરલન્ડ એન. ડી. (૧૯૮૦) : અલ્ટરનેટીવ ફાઈનાન્સીંગ મેનેજમેન્ટ ફોર લાઈફ લોગ એજ્યુકેશન યનેસ્કો હમબર્ગ., મસગ્રેવ આર. (૧૯૫૮) : ધ થીયરી ઓફ પબ્લીક ફાઈનાન્સ, મેકગ્રોવ હિલ, ન્યુયોર્ક., શનુબ એમ (૧૯૮૮) : પ્રાઈવેટાઈઝેશન હાયર એજ્યુકેશન, ઈકોનોમિક્સ એન્ડ પોલીટીકલ વીકલી ૨૩(૫) ન્યુ ડિલ્હી., તીલક જે. બી. જી. (૧૯૭૫) : કોસ્ટ એન્ડ ફાઈનાન્સીંગ ઓફ એજ્યુકેશન, યુએનઈપી પ્રોજેક્ટ, સીડીએસ, થીરૂવનન્યપુરમ., તલ્ક બેન્ડ (૧૯૮૬) : ફાઈનાન્સીંગ એજ્યુકેશન ઈન ડેવલોપીંગ કન્ટ્રીઝ એન એક્સપ્લોરેશન ઓફ પોલીસી ઓપ્શન, વર્લ્ડ બેન્ક વોશીંગટન ડી.સી.